

بسم الله الرحمن الرحيم

عید قربان عید بندگی

عید قربان هنگامه‌ای است که در آن انسان در مسیر بندگی و اطاعت فرمان خدا افتاده، شرف خود را به دست می‌آورد و از افق زندگی حیوانی به طور بی‌نهایت بالا می‌رود. از این رو جا دارد که جشن بگیرد و به سرور و شادی بپردازد.

«قُرْبَان»: چیزی است که باعث تقرب خدا می

شود (مفردات الفاظ قرآن؛ ج ۳؛ ص ۱۶۲)

به عنوان نمونه در روایت می‌خوانیم: «الصَّلَاةُ قُرْبَانٌ كُلِّ تَقِيٍّ؛ نماز نزدیک کننده متقیان به خداوند متعال است.» (کافی ۳/۲۶۵). از این رو یکی از اعمال مهم این روز که «ذبح حیوانات حلال گوشت» است، بهانه‌ای برای نزدیکی به خداوند متعال است. چرا که انسان به فرمان پروردگارش اطاعت میکند و به او تقرب می‌جوید. همچنین قربانی کردن حیوان، نمادی از قربانی و ذبح حیوانیت انسان است. به انسان می‌آموزد برای رسیدن به کمال انسانی، به نفس حیوانی خود فرصت بروز و ظهور ندهد.

نشاتم ده صراط روشنم را خودم را،
باورم را، بودنم را
خداوندا من از نسل خلیلم
به قربانگاه می‌آرم «منم» را

مولایمان حضرت زین العابدین علیه السلام، در روز عید قربان، این گونه با پروردگار خویش مناجات می‌نمودند: «پروردگارا! آن کس که به سوی مخلوقی حرکت کند، خویشتن را به امید عطا و بخشش او آماده می‌سازد. پس امروز، من به امید عفو و صله تو آماده شده‌ام و از درگاهت، مرحمت و کرامت همی تمنّا دارم.

بارالها، بر محمد و آل او درود و رحمت فرست و این امید مرا، نومید مگردان. ای خدا! ای آنکه حاجات حاجتمندان... بر تو پنهان نیست، و ای آنکه هر چه ببخشی، خزانه سرشارت زوال نبیند.

من امروز با دست تهی به درگاهت آمده‌ام، و مرا به طاعت و عبادت تکیه ای نیست. نه طاعتی فرستاده‌ام که مقبول باشد و نه جز شفاعت محمد و آل او شفاعت کسی پشت گرمی من است. بلکه امروز به درگاه تو آمده‌ام، در حالی که به گناهان خویش اعتراف دارم و به عفو عظیم تو که شامل حال خطا کاران می‌شود، امید دارم (دعای ۴۸ صحیفه سجادیه)

یکی از مسیرهای بندگی،
قربانی کردن و نیت تقرب
در آن است

پس در روز عید قربان، روز عشق و ایثار، نغمه توحید سر می دهیم و همگان، همه وجود خود را در کف نهاده، با دل و زبان، یکدل و یکپارچه زمزمه می کنیم و با ابراز عشق و ایمان به معبود عالمیان و اظهار تسلیم و اطاعت در پیشگاه او، غیر او و جز او را در مقابلش هیچ و پوچ می شماریم و با این اعتقاد و ایمان به آن همه نعمت های بی پایان الهی، شکر و سپاس می گوئیم و بدین وسیله بینش صحیح خود را عرضه می داریم. با این قدردانی صحیح از مواهب و نعمت های مادی و معنوی، اعلام می کنیم که عمل و حرکتی به جز عمل صالح و حرکت عاقلانه و خدایی انجام نخواهیم داد و همه چیز را در برابر مقصود و مقصد پروردگار جهان، کوچک و او را بزرگ تر از هر وصف و شأن می دانیم؛ که:

الله اکبر

ابراهیم خلیل، در اول زمان، و حبیب خدا و فرزند عزیزش مهدی موعود - روحی فدا در آخر زمان، از کعبه ندای توحید سر دادند و می دهند

این بت شکن و فرزند عزیزش، بت شکن دیگر، سید انبیاء، محمد مصطفی - صلی الله علیه و آله و سلم به بشریت آموختند که بتها هر چه هست باید شکسته شود؛ و کعبه، که أمّ القری است، و آنچه از آن بسط پیدا کرده تا آخرین نقطه زمین، تا آخرین روز جهان، باید از لوٹ بتها تطهیر شود: بت هر چه باشد، چه هیاکل، چه خورشید، چه ماه، و چه حیوان، و انسان. و چه بتی بدتر و خطرناکتر از طاغوتهای در طول تاریخ از زمان آدم صلی الله، تا ابراهیم خلیل الله، تا محمد حبیب الله - صلی الله علیه و آلهم اجمعین - تا آخر الزمان که بت شکن آخر از کعبه ندای توحید سر دهد. مگر ابرقدرت های زمان ما بت های بزرگی نیستند که جهانیان را به اطاعت و کرنش و پرستش خود می خوانند، و با زور و زر و تزویر خود را به آنان تحمیل می نمایند؟ کعبه معظمه یکتا مرکز شکستن این بتهاست. ابراهیم خلیل، در اول زمان، و حبیب خدا و فرزند عزیزش مهدی موعود - روحی فدا در آخر زمان، از کعبه ندای توحید سر دادند و می دهند (پرتال امام خمینی تاریخ مطلب: ۱۴/۰۷/۱۳۹۳ کد مطلب: ۵۱۰۳۸)

و چه خوب است برای درک عمیق تر ارزش عید قربان کلام گهربار رهبر کبیر انقلاب را مرور کنیم که فرمودند:

عیدی که انسانهای آگاه را به یاد قربانگاه ابراهیمی می اندازد؛ قربانگاهی که درس فداکاری و جهاد را در راه خدای بزرگ به فرزندان آدم و اصفیاء و اولیای خدا می دهد. عمق جنبه های توحیدی و سیاسی این عمل را جز انبیای عظام و اولیای کرام - علیهم الصلوٰة و السلام و خاصه عبادالله کس دیگری نمی تواند ادراک کند. این پدر توحید و بت شکن جهان به ما و همه انسانها آموخت که قربانی در راه خدا، پیش از آنکه جنبه توحیدی و عبادی داشته باشد، جنبه های سیاسی و ارزشهای اجتماعی دارد. به ما و همه آموخت که عزیزترین ثمره حیات خود را در راه خدا بدهید و عید بگیرید. خود و عزیزان خود را فدا کنید، و دین خدا را و عدل الهی را برپا نمایید. به همه ما، ذریه آدم، فهماند که «مکه» و «منی» قربانگاه عاشقان است. و اینجا محل نشر توحید و نفی شرک؛ که دل بستگی به جان و عزیزان نیز شرک است. به فرزندان آدم درس آموزنده جهاد در راه حق را داد که از این مکان عظیم نیز فداکاری و از خود گذشتن را به جهانیان ابلاغ کنید. به جهانیان بگوئید در راه حق و اقامه عدل الهی و کوتاه کردن دست مشرکان زمان باید سر از پا نشناخت، و از هر چیزی حتی مثل اسماعیل ذبیح الله، گذشت. که حق جاودانه شود..